

Høgsbro med 49, Frel med 49, Thurah med 46, P. Olsen med 44, Dinesen med 43, Kühnell med 42 og M. Pedersen med 40 Stemmer. (Trampe 14, Vilde 11, E. V. Rimestad 11, Hall 10 og Rjer 10 St.)

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen: Trede Behandling af: „Forflag til Lov om Forandring i Lov om Sognebaands Løsning af 4de April 1855“. (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1226 ff.)

Til denne Behandling vare følgende Endringsforslag fremkomne:

Af P. Olsen, M. Pedersen, Schøler, N. S. Jensen, Müllen, Dinesen, Dam, S. Jensen, Thurah, Wøl-ler, Røepstorff, N. Hansen, S. Pedersen, Termansen og S. Rasmussen:

ad § 1.

I 4de Linie fraoven mellem Ordene „Brudeviele“ — „og“ sættes Komma, og indstyes Ordet: „Alltergang“.

ad § 2.

Paragraphen udgaaer.

P. Olsen: Jeg har i Forbindelse med 14 andre Medlemmer tilladt mig at stille Endringsforslag til denne Behandling. Jeg kan tænke mig, at det høie Thing er blevet noget overrasket ved paa dette Trin af Sagen at see de foreliggende Endringsforslag, men jeg kan forsikre, at jeg selv er bleven meget ubehagelig overrasket ved at være bleven sat i den Nødvendighed at maatte stille disse Endringsforslag. Da dette Lovforslag i forrige Samling saagodtsom eenstemmig blev vedtaget i begge Rigsdagens Thing og med Tilslutning af den daværende høitærende Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet, troede jeg, at denne Sag efter de mange og langvarige Kampe, hvorfor den havde været Gjenstand, endelig var kommen til sin Afslutning, men dette

forholdt sig dog ikke saaledes. Lovforslaget er ikke blevet stadfæstet af Regeringen, men er vendt tilbage til fornyet Prøvelse af Rigsdagen, og der er nu i den sidste Tid blevet mig tilskillet Dplysninger, paa Grund af hvilke jeg har fundet mig foranlediget til at stille de foreliggende Endringsforslag. Den Tanke, der har fundet sit Udtryk i § 2 i det foreliggende Lovforslag, fremkom første Gang i 13de Session under Behandlingen af denne Sag fra en Mand, der nu ikke mere er her tilstede, nemlig det daværende Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Krog), og han udtrykte sig da — for at jeg skal være ganske nøjagtig, tillader maaskee den ærede Formand, at jeg oplæser hans Ord — saaledes: „Jeg skal gjøre en meget væsentlig og ufravigelig Betingelse for at give et Lovforslag som det foreliggende min Stemme, og det er den, at det ikke skal være en Sag alene mellem Præsten og Præsten.“ — „Det er min Overbevisning, at den rigtige Maade at ordne Sagen paa er den, at der skeer Anmeldelse til Biskoppen om, at en Præst saaledes ønsker at bruge en anden Præsts Kirke til kirkelige Handlinger. Og hvorfor ønsker jeg det, hvorfor gjør jeg det til en Betingelse? Fordi . . . en Biskop bør vide, om der meget ofte gjøres Brug af det Slags Frihed, han bør vide, om det er paa Grund af forskjellige religiøse Retninger, at en Deel af en Menighed hellere søger een Præst end en anden, eller om det skeer, fordi den Vedkommende, der forbigaaes af Folk i hans Menighed, turde være mindre dygtig, røgte sit Embede mindre ansvarligt.“ Det fremgaaer altsaa heraf, at Grundlaget for denne Tanke er Præstens Forhold som Embedsmand overfor sin Biskop. Da derpaa den daværende høitagtede Cultusminister, det nuværende Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) fik Ordet, hittede han: „Jeg havde ogsaa tænkt mig, at naar det blev tydelig og bestemt udtalt i Lov-ven, at Biskoppen havde Ret og Magt til at forbyde en Præst at paatage sig saadanne Forretninger udenfor sit eget Sogn, forsaavidt han skjønnede, at Præsten der-ved vilde forsømme sit eget Sogn, vilde jeg have mindre Betænkelighed derved, men det maa udtrykkelig udtales i selve